

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – Disciplinárny súd, odvolací senát v zložení z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Miloslavy Čutkovej, JUDr. Ladislava Mejstrika, JUDr. Mgr. Jozefa Šimona a JUDr. Ladislava Tomčovčika, v disciplinárnej veci vedenej proti sudkyňi Okresného súdu B

Mgr. A B vedenej v odvolacom konaní pod sp. zn. 1 Dso 2/2010, v konaní o vylúčení z vykonávania úkonov disciplinárneho konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. augusta 2010 takto

r o z h o d o l :

Sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – Disciplinárneho súdu Slovenskej republiky, predseda odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso JUDr. M nie je vylúčený z vykonávania úkonov disciplinárneho konania vedeného pod sp. zn. 1 Dso 2/2010.

O d ô v o d n e n i e

V odvolacom konaní v disciplinárnej veci sudkyne Mgr. A B (ďalej len sudkyňa), vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky – Disciplinárnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 1 Dso 2/2010, predseda senátu JUDr. M P dňa 25. mája 2010 predložil námietku zaujatosti predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu 1 Dso. Námietku zaujatosti odôvodnil tým, že na podklade § 31 Tr. por., s poukazom na § 121 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o sudcoch a prísediacich) namieta svoju zaujatosť vo veci vedenej na odvolacom disciplinárnom súde Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len Najvyšší súd) pod sp. zn. 1 Dso 2/2010. Dôvodom námietky je skutočnosť, že vo veci 4 To 9/2009 odvolací senát Najvyššieho súdu, ktorého je predsedom, bude rozhodovať o odvolaniach obžalovaných Mgr. Ing. Mgr. I ; JUDr. M K Ing. M M Ing. V M , Ing. JUDr. M

K [redacted], Mgr. Ing. P. Š. [redacted] a krajského prokurátora proti rozsudku Krajského súdu v Žilinke z 30. júna 2009, sp. zn. 4 T 7/2002. Odvolaním napadnutý citovaný rozsudok krajského súdu sa týka aj konania obžalovaného Mgr. Ing. P. Š., ktorý bol v bode 3/ napadnutého rozsudku uznaný za vinného z trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať v súvislosti s prevodom akcií spoločnosti T. [redacted], a.s. B. [redacted], o. i. aj na spoločnosť T. [redacted] spol. s r.o. V [redacted] n. T. [redacted] o návrhu ktorej na zvolanie mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti T. [redacted], a. s. B. [redacted] disciplinárne stíhaná sudkyňa rozhodla (rozhodnutím z 30. marca 2009, sp. zn. 36CbR/14/2008-204). Podľa § 150 ods. 2 Zákona o sudcoch a prísediacich na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu (Trestného poriadku), ak tento zákon neustanovuje inak, alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné. Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca, u ktorého možno mať pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Podľa čl. 6 (práva na spravodlivé súdne konanie) ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho vec bola prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Jedným z prístupov pri posudzovaní nestrannosti súdu je aj objektívna nestrannosť, t. j. či objektívne existuje dostatočná formálna nestrannosť alebo či sú záruky nestrannosti v danej situácii vylúčiť akúkoľvek odôvodnenú pochybnosť o tejto otázke. Pri tomto postupe sa vychádza zo zásady, že spravodlivosť musí byť nielen vykonaná, ale musí byť aj vidieť, že bola vykonaná. Súdny musia byť nestranné v očiach verejnosti, osobitne v očiach osoby, voči ktorej sa konanie vedie, a preto sa sudca musí vzdať rozhodovania vo veci, ak vo vzťahu k nemu existuje „logický dôvod na vznik pochybností o jeho nestrannosti“. Skutočnosť, že je predsedom odvolacieho trestného senátu, ktorý bude rozhodovať v predmetnej veci, môže z objektívneho hľadiska vyvolať pochybnosti o jeho nestrannosti (či už v kladnom alebo negatívnom zmysle) ako predsedu odvolacieho disciplinárneho senátu pri prejednaní a rozhodnutí disciplinárnej veci sudkyne Mgr. A. [redacted] B. [redacted], a preto žiada, aby bol z jej prejednania a rozhodnutia vylúčený.

Na výzvu predsedu senátu z 2. júna 2010 sudca JUDr. M. [redacted] P. [redacted] doplnil svoju námietku zaujatosti predložením kópií častí písomností žiadaných vo výzve. Predložil kópiu rozsudku Krajského súdu v Žilinke č. k. 4T/7/2002-2019 z 30. júna 2009, kópiu predkladacej správy, kópiu rozvrhu práce na rok 2010 Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Podľa § 121 ods. 2, veta prvá zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, o zaujatosti rozhodne iný disciplinárny senát rovnakého stupňa.

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, na disciplinárne konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného predpisu, ak tento zákon neustanovuje inak, alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné. Osobitným predpisom je v danom prípade Trestný poriadok (zákon č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“), prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednáwanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencovi alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Konajúci senát zistil, že rozhodnutím disciplinárneho súdu prvého stupňa, sp. zn. 2 Ds 5/2009 z 24. februára 2010 bola sudkyňa Mgr. A B uznaná vinnou z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že:

ako zákonná sudkyňa vo veci Okresného súdu B , sp. zn. 36CbR/14/2008 navrhovateľa T. ; spol. s r.o. V n T , o poverenie zvolať mimoriadne valné zhromaždenie obchodnej spoločnosti T , a.s. B. , si vôbec nezistovala aktuálny skutkový stav, nevyžiadala si aktuálny doklad z Centrálného depozitára cenných papierov Slovenskej republiky, a.s., z ktorého bolo absolútne zrejmé, že akcie emitované T , a.s. sú v súčasnosti výlučne vo vlastníctve Slovenskej republiky, navyše nebolo možné (v čase 9. októbra 1998, keď tieto mal nadobudnúť navrhovateľ T. , spol. s r.o. V n T v exekučnom konaní) prevádzať tieto akcie na inú osobu žiadnym spôsobom, a to ani núteným výkonom práv – exekúciou a celé to urobila v konaní.

Z rozsudku Krajského súdu v Ž , č. k. 4T/7/2002-2019 z 30. júna 2009 vyplýva,

že Mgr. Ing. P. Š. bol uznaný vinným z trestného činu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 255 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (v režime Trestného zákona č. 140/1961 Zb.) na tom skutkovom základe, že:

ako maklér obchodníka s cennými papiermi spoločnosti C . . . S . . . , o.c.p., a.s. realizujúci predaj cenných papierov podľa komisionárskej zmluvy so súdnou exekútkou Ing. K . . . . zo dňa 30. septembra 1998 a jej exekučného príkazu č. Ex 4575/97 zo dňa 7. októbra 1998, dal dňa 9. októbra 1998 v rozpore so zákonom o cenných papieroch č. 600/92 Zb. Stredisku cenných papierov, a.s. pracovisko P . . . . pokyn na prevod 647 akcií v celkovej hodnote 2 184 762 000,- Sk, spoločnosti T . . . . , a.s. Bratislava z účtu Ministerstva hospodárstva SR na vopred vybraný okruh nadobúdateľov tak, že previedol:

110 akcií na . . . . , s.r.o., v cene 85 000,- Sk za jednu akciu,

86 akcií na Ing. T . . . . K . . . . v cene 92 000,- Sk za jednu akciu,

46 akcií na M . . . . K . . . . v cene 95 000,- Sk za jednu akciu,

98 akcií na B . . . . v cene 88 000,- Sk za jednu akciu,

100 akcií na . . . . , a.s. v cene 89 000,- Sk za jednu akciu,

125 akcií na . . . . v cene 91 000,- Sk za jednu akciu,

82 akcií na M . . . . Š . . . . v cene 93 000,- Sk za jednu akciu,

aj keď v tom čase nominálna cena akcie bola 1 000 000,- Sk a skutočná cena akcie bola 2 814 000,- Sk a povinným v tejto exekúcii bola SR – Ministerstvo financií, čím spôsobil, že ku škode Ministerstva hospodárstva SR bolo 647 akcií v celkovej hodnote 2 184 762 000,- Sk, čo v prepočte podľa konverzného kurzu činí 72 520 812,59 Eur, prevedených na účet uvedených akcionárov za sumu 58 157 000,- Sk, čo v prepočte podľa konverzného kurzu činí 1 930 458,74 Eur.

Analýza skutočností uvádzaných sudcom senátu 1 Dso a rozhodnutí a osôb, ktorých sa rozhodnutia týkajú, neumožňuje podľa názoru konajúceho senátu prijatie záveru, že sudca JUDr. M . . . . F . . . . je vylúčený z vykonávania úkonov disciplinárneho konania v danej veci.

Z ustanovenia § 30 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyplýva povinnosť sudcu zdržať sa všetkého, čo by mohlo ohroziť dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie

súdob. Sudca musí vystupovať nezaujato a dbať o to, aby jeho nestrannosť nebola dôvodne spochybňovaná. K účastníkom konania je povinný pristupovať bez akýchkoľvek predsudkov. Aj so zreteľom na toto ustanovenie má sudca zachovávať k prejednávaniu prípadu, k účastníkom konania a k ich zástupcom vecný profesionálny prístup. Miera schopnosti sudcu zachovať nadhľad a potrebnú dávku odstupu od veci, od účastníkov konania a od všetkého, čo súvisí s prejednaním veci v súdnom konaní, je daná stupňom osobnej a osobnostnej pripravenosti sudcu na výkon súdnictva.

O nestrannosť musí dbať predovšetkým sudca sám. Pri výkone súdnictva má zachovať vecný prístup za každých okolností. Musí mať dostatok schopností ovládať nielen svoje konanie, ale tiež sféru svojich vnútorných pocitov. Nesmie dopustiť, aby v ňom niektorá skutočnosť týkajúca sa prejednávanej veci vyvolala pocity zakladajúce pomer, so zreteľom na ktorý by vznikali pochybnosti o nezaujatosti sudcu. Súčasťou takto vnímaného vecného prístupu sudcu k prejednávanej veci a účastníkom konania je tiež schopnosť vyrovnávať sa vnútorne so situáciou, že niektorého z účastníkov pozná. Aj takáto schopnosť sudcu je totiž neoddeliteľnou súčasťou jeho spôsobilosti vykonávať funkciu sudcu.

Z námietky zaujatosti možno ustáliť, že sudca nenamieta svoj osobný vzťah k sudkyňi, ktorej sa disciplinárne konanie priamo dotýka. Nenamieta teda aspekty subjektívneho charakteru, ktoré by mali byť dôvodom pre jeho vylúčenie z vykonávania úkonov disciplinárneho konania. Z hľadiska objektívnych aspektov poukazuje na vzťah medzi sudkyňou a skutkom, ktorý jej je kladený za vinu v disciplinárnom konaní, na strane jednej a skutkom, z ktorého bol uznaný vinným Mgr. Ing. P. Š. v trestnom konaní vedenom pred Krajským súdom v Ž

Subjektívnu nestrannosť sudca nenamieta, a preto nie je dôvod skúmať existenciu aspektov subjektívneho charakteru, ktoré by boli dôvodom pre vylúčenie sudcu z vykonávania úkonov disciplinárneho konania.

Objektívna nestrannosť, ktorú namieta sudca, sa neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania nezaujatosti (spravodlivosť nielenže musí byť poskytovaná, ale musí sa tiež javiť, že je poskytovaná). Nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť. Objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších

inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prejednávanej veci a k účastníkom konania, resp. aj k ich zástupcom. Posúdenie nestrannosti sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, čím možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Rozhodujúcim prvkom v otázke rozhodovania o zaujatosti, resp. nezaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že prezrádzajú nedostatok nestrannosti súdu, teda či je tu relevantná obava z nedostatku nezaujatosti. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach. Objektívnu nestrannosť nemožno chápať tak, že čokoľvek, čo môže vrhnúť čo aj len tieň pochybnosti na nestrannosť sudcu, ho automaticky vylučuje ako sudcu nestranného. Je potrebné vziať na zreteľ skutočnosť, že spoločenské vzťahy v najširšom slova zmysle sú vzťahmi vzájomného pôsobenia, kontaktu a interakcie medzi členmi spoločnosti; preto závažnosť, ktorá by založila pochybnosť o nezaujatosti zákonného sudcu (znamenala by dôvod pre jeho vylúčenie z vykonávania úkonov disciplinárneho konania), môže aj pri zohľadnení tzv. teórie zdania nastať iba v prípade, keď je celkom zjavné, že jeho vzťah k danej veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom dosahuje taký charakter a intenzitu, že aj napriek zákonom ustanovenej povinnosti nebude môcť rozhodovať „sine ira et studio“ (nestranne, nezaujato, bezpodmienečne vecne a objektívne), teda nezávisle a nestranne.

Existencia oprávnených pochybností závisí vždy od posúdenia konkrétnych okolností prípadu a podľa objektívneho kritéria sa musí rozhodnúť, či (úplne odhliadnuc od osobného správania sa sudcu) existujú preukázateľné skutočnosti, ktoré môžu spôsobiť vznik pochybností o nestrannosti sudcu. Pri rozhodovaní, či je daný oprávnený dôvod na obavu, že konkrétny sudca je nestranný, je stanovisko osoby oprávnenej namietat' zaujatosť dôležité, ale nie rozhodujúce; určujúce je to, či sa môže táto obava považovať objektívne za oprávnenú.

Konajúci súd nenachádza žiadne objektívne okolnosti pre zmenu zákonného sudcu v odvolacom konaní v disciplinárnej veci sudkyne Mgr. A B . Nezist'uje žiaden vzťah medzi rozhodovacou činnosťou sudkyne a trestnou vecou obžalovaného Ing. P. Š. Nenachádza žiadne aspekty neudržania tzv. teórie zdania nezaujatosti pri vykonávaní úkonov sudcu JUDr. M F / disciplinárnom konaní vedenom proti sudkyňi A B . Nezistil žiadnu takú okolnosť, ktorá by mohla byť považovaná za relevantnú

z hľadiska § 31 ods. 1 Tr. por., a preto rozhodol tak, že sudca JUDr. M . P
nie je vylúčený z vykonávania úkonov disciplinárneho konania vedeného proti sudkyňi
Mgr. A B

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 16. augusta 2010

JUDr. Pavol P o l k a , v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: D M

